

«فرهیختگان» بررسی کرد؛ چرا اعضای انتخاب شده برای هیات‌مدیره سرخابی‌ها کارایی ندارند؟

روغنی: وزیر ورزش و وزیر امور خارجه در امور پرسپولیس دخالت می‌کردند

فقط دنبال برد هستیم که البته دلیل آن فشارهای اطرافیان است. در واقع برای وزیر این دو باشگاه بسیار مهم است. خوب به خاطر دارم زمانی که آقای وزیر برای حضور در پرسپولیس با من صحبت کرد به من گفت ۸۰ درصد ورزش، فوتبال است و ۷۰ درصد فوتبال، استقلال و پرسپولیس هستند. من نمی‌خواهم اسم ببرم اما بسیاری از وزرا نتایج باشگاه‌ها را دنبال می‌کردند و در شکست‌ها و پیروزی‌ها نظر می‌دادند.»

از روغنی گلپایگانی پرسیدیم منظور او از دخالت وزیر در باشگاه پرسپولیس چه بوده؟ او عنوان کرد: «نمی‌خواهم مصاحبه‌ام سیاسی شود اما مثلاً در ماجرای جدایی مهدی طارمی از پرسپولیس و بازگشت او به این تیم که منجر به محرومیت باشگاه شد، وزیر دخالت کرد اما نتوانست کاری کند. اگر بخواهم کلی بگویم، این را بدانید که خیلی از وزرا فوتبال را دنبال می‌کردند.» معروف است که می‌گویند فلان عضو هیات‌مدیره در حال لابی برای مدیرعاملی است چون درباره همه چیز نظر می‌دهد و در حال آماده‌سازی فضا برای حضور خود است. این اتفاق همان‌طور که در ابتدای گزارش هم ذکر کردیم در باشگاه‌های بزرگ دنیا رخ نمی‌دهد و حتی هواداران نمی‌دانند اعضای هیات‌مدیره باشگاه‌های محبوب‌شان چه کسانی هستند. اینجا اما هر عضو هیات‌مدیره، پتانسیل بالقوه‌ای برای مدیرعاملی است و همین موضوع باعث جلب توجه مردم و رسانه‌ها می‌شود. روغنی گلپایگانی در بخش پایانی گفت‌وگوی

دخالت وزیر امور خارجه در امور پرسپولیس!
«دخالت‌های بیجا از همه طرف!» این کلیدواژه موضوعی است که اعضای پیشین و فعلی باشگاه استقلال و پرسپولیس درباره آن صحبت می‌کنند و در واقع از آن گلایه دارند. از سوی دیگر اختلافات پنهان اعضای هیات‌مدیره نظیر جنگ همگانی برای کسب قدرت و پست مدیرعاملی نیز یکی از دلایل ناکارآمدی هیات‌مدیره‌های این دو باشگاه است. همین چند وقت پیش شاهد بودیم که جنگ قدرت میان مهرداد هاشمی و انصاری‌فرد به‌جایی رسید که در نهایت انصاری‌فرد مجبور به کناره‌گیری شد و هاشمی هم نیروی دست راستی خود را که به تازگی پست مشاور گرفته بود، اخراج کرد. یکی از اعضای هیات‌مدیره باشگاه استقلال در این باره می‌گوید: «وقتی عضو هیات‌مدیره شدم تصمیم گرفتم مصاحبه نکنم و در سکوت کارم را انجام بدهم چون اگر مصاحبه کنم عضو دیگر هیات‌مدیره به من حمله خواهد کرد. در واقع یا باید سکوت کنی و به خودت بگویی من کار خودم را انجام می‌دهم هرچه شد، شد یا باید به جنگ با اعضای هیات‌مدیره بروی. من ترجیح دادم کار خودم را انجام بدهم.»

روغنی گلپایگانی، عضو پیشین هیات‌مدیره باشگاه پرسپولیس هم در این باره می‌گوید: «در پرسپولیس فقط تیم فوتبال داشتیم چون اصل اول فوتبال بود. آدم‌های کارناوالی که تجربه کافی نداشتند نیز از دیگر مشکلات باشگاه بود. بعد از هر جدایی بازیکنان اتفاقات عجیبی رخ می‌داد، هواداران، بازیکنان و پیشکسوتان و حتی آدم‌های سیاسی از وزارت امور خارجه تا سایر وزرا همه دخالت می‌کردند. بنابراین نمی‌توانستیم برنامه درست و منضبطی را ایجاد کنیم.»

بحث عدم امنیت‌شغلی هم موضوع دیگری است که سال‌ها ورزش ایران را دچار مشکل کرده و نمی‌توان برنامه مدونی برای باشگاه‌ها تدوین کرد زیرا تغییر، گزینه اول مدیران بالادستی است. روغنی گلپایگانی در این باره گفت: «تا وارد هیات‌مدیره می‌شوید و دو باخت می‌دهید شعار می‌دهند و مدیران هم ناچارند هیات‌مدیره را تغییر بدهند. ما نتیجه‌گرا هستیم و

عرب، محمد پنجعلی و محمدرضا زادمهر حضور داشته‌اند اما در نهایت با اتفاقاتی که رخ داده یا از این تیم جدا شده‌اند یا هنوز در حال فعالیت هستند و در سال‌های آینده برآیند فعالیت‌های آنها را خواهیم دید. اما سوال این است که این اعضای هیات‌مدیره سرخابی‌ها توانسته‌اند عملکرد موفقیت‌آمیزی داشته باشند؟

مشکل اصلی، دولتی بودن!
ابوالفضل روغنی گلپایگانی، عضو پیشین هیات‌مدیره باشگاه پرسپولیس در این باره به «فرهیختگان» می‌گوید: «مشکل اصلی باشگاه‌های استقلال و پرسپولیس دولتی بودن است. در واقع به همین دلیل است که هیات‌مدیره‌های این دو باشگاه، توانایی فعالیت مدنظر خود را ندارند.» او در ادامه گفت: «وقتی در هیات‌مدیره هستید باید بدانید شخص وزیر چه سیاستی را دنبال می‌کند. در پرسپولیس، وزیر در تمام مسائل باشگاه دخالت می‌کرد و آن قدر این باشگاه در حال روزمرگی بود که تحت هیچ شرایطی نمی‌شد شرایط عادی را ایجاد کرد، بنابراین ناچارید در مسیر اسپانسر حرکت کنید.» روغنی گلپایگانی در ادامه افزود: «اعتقاد دارم اگر این دو باشگاه به بخش خصوصی واگذار می‌شد، دست هیات‌مدیره بازرتر بود و می‌توانستیم فعالیت‌های بیشتری انجام دهیم.»

پای سهم‌خواهی وسط است
امیررضا واعظ‌آشتیانی، مدیرعامل پیشین باشگاه استقلال هم در این باره به «فرهیختگان» می‌گوید: «من اولین نفر و به نوعی تنها کسی بودم که از چندین هیات‌مدیره استقلال و پرسپولیس انتقاد کردم و گفتم چیدمان آنها منطقی و کارآمد نیست.» وی افزود: «متأسفانه در انتخاب افراد در این دو باشگاه بیشتر سهم‌خواهی و سهم‌دهی به برخی است. نکته بعدی اینکه در ورزش و فوتبال مدام می‌گویند که مباحث سیاسی دخیل نباشد، اما انتخاب اعضای هیات‌مدیره استقلال و پرسپولیس یک حرکت سیاسی و نقش اتفاقات سیاسی در آن دخیل است.»

نیستند و صرفاً مدیران خوبی هستند که توانایی اداره باشگاه‌ها را دارند. اینجا اما برخلاف این اتفاقات، پیشکسوتان باشگاه‌ها بلافاصله هم از آنکه از میادین حفاظتی می‌کنند به‌عنوان یک مدیر بالقوه نام خود را مطرح می‌کنند و سودای ریاست بر باشگاه‌های محبوب‌شان را دارند. اتفاقی که البته در بسیاری از موارد نتایج نامیدکننده‌ای را به‌جا گذاشته و معمولاً نتیجه‌ای جز تخریب وجهه آنها وجود نداشته است. به‌عنوان مثال حسین عبدی، پیشکسوت باشگاه پرسپولیس چند سال پیش به‌عنوان عضو هیات‌مدیره حضور داشت اما تنش‌هایی که بین او و برانکو به‌وجود آمد در نهایت منجر به جدایی‌اش شد و هرگز به سطح اول فوتبال ایران بازنگشت.

مدیرانی که آمدند تا بروند
درست متوجه شدید؛ قصد ما بررسی آنهایی است که به‌عنوان عضو هیات‌مدیره برای سرخابی‌ها انتخاب می‌شوند و معمولاً هم کارایی لازم را ندارند. برای بررسی هیات‌مدیره‌های ناکارآمد استقلال و پرسپولیس بد نیست نگاهی به تاریخچه حضور برخی از افراد در این پست‌ها کنیم. در سال‌های اخیر حجت نظری، اسماعیل خلیل‌زاده، احمد سعادت‌مند، مهدی شریفی، عبدالرضا موسوی، امیرحسین فتحی، میرشاد ماجدی، مقصد نجف‌نژاد، علی فتح‌الله‌زاده، محمدحسین قریب، حسن زمانی، نصرت‌الله کامران) منزوی، اکبر عباسی ملکی، جواد قراب، رضا افتخاری و رضا حسینی‌خو عضو هیات‌مدیره استقلال بودند. البته مهدی شریفی به دلیل آنچه «منع حضور» اعلام شد نتوانست در این باشگاه فعالیت کند اما سایر اعضا که برخی از آنها هنوز در استقلال حضور دارند غالباً پس از حضور خود با به‌جا گذاشتن بدهی‌های میلیاردی، شرایط را برای ادامه فعالیت مدیران بعدی دشوار کردند. در پرسپولیس هم افرادی چون فرشید گل‌زاده، محمدمهدی نبی، جعفر کاشانی، محمد حاجی‌بیگی، ابوالفضل روغنی گلپایگانی، حمید گرشاسبی، علی‌اکبر طاهری، علی رغبتی، مهرداد هاشمی، کامران رسول‌پناه، ایرج

محمد آقایی‌فرد
روزنامه‌نگار
قصد قیاس نداریم اما بد نیست در جریان این مسائل باشید؛ رئال مادرید مدت‌هاست که نتایج مدنظر هواداران را به‌دست نمی‌آورد. شاگردان زیدان از کویا دل‌ری حذف شده‌اند، پس از شکست مقابل سیتی شانس کمی برای صعود در لیگ قهرمانان اروپا را دارند و در لالیگا نیز با دو امتیاز کمتر از بارسا، رتبه دوم را به‌خود اختصاص داده‌اند. رسانه‌ها هر روز دلایل شکست و عدم نتیجه‌گیری ریزو را می‌نویسند. بازیکنان از امید می‌گویند و هواداران کماکان به حمایت می‌پردازند. آنجا خبری از مصاحبه و توجیه نیست. فلورنتینو پرز، رئیس باشگاه رئال مادرید در سایت رسمی این تیم جز یک نامه سراسر امید که ۲۸ اسفندماه ۱۳۹۸ آن را منتشر کرده و از هواداران خواسته در کنار یکدیگر باشند تا کرونا را شکست دهند، صحبت دیگری نکرده است. این یعنی او طی سه ماه و ۳ روز اخیر فقط یک نامه نوشته و روز و شب در حال انجام مصاحبه‌های متعدد نبوده است. رئال علاوه‌بر پرز، ۱۶ عضو دیگر در هیات‌مدیره خود دارد. فرناندو فرناندز تاپیاس، نایب‌رئیس باشگاه است اما چه در زمان فعالیت و چه زمانی که در باشگاه حضور نداشت (طی ۶ سال اخیر) هیچ گفت‌وگویی از او در رسانه‌ها منتشر نشده است.

اواردو فرناندز دیلاس، نایب‌رئیس دوم باشگاه است و آخرین گفت‌وگوی منتشر شده از او به سال ۲۰۱۵ بازمی‌گردد. جنتو، خیمنز، انریکه گونزالز و سایرین هم که عضو هیات‌مدیره این باشگاه هستند هرگز در مسائل مختلف فنی، نقل و انتقالاتی و مدیریتی دخالت نمی‌کنند و نظر نمی‌دهند زیرا به‌خوبی به وظایف خود آگاه هستند. وضعیت باشگاه بارسلونا هم متفاوت نیست. آبی‌ناری‌ها به ریاست بارتمتو در صدر جدول قرار گرفته‌اند. براساس آنچه در سایت باشگاه بارسلونا ثبت شده، او در سال جاری هیچ مصاحبه‌ای انجام نداده است. جوردی کاردوئر، نایب‌رئیس باشگاه هم آخرین باری که لب به مصاحبه گشود، درباره احتمال کاندیداتوری در انتخابات صحبت کرد و طی هفت ماه و ۲۰ روز اخیر هیچ اظهارنظری درباره اتفاقات باشگاه بارسلونا، احتمال جذب نیمار و حتی ویروس کرونا انجام نداده است. جوردی مویکس، پائو ویلانووا، اوریا توماش، خاویر بورداس، خاویر ویلاجونوا، مارتا پلانا، دیوید بلور و دیداک لی نیز سایر اعضای هیات‌مدیره بارسا هستند که نه نامی از آنها در رسانه‌ها وجود دارد و نه خودشان تمایلی به گفت‌وگو پیرامون آنچه در شرح وظایف‌شان نیست انجام داده‌اند.

تخریب وجهه با وعده تطهیر چهره
در سال‌های اخیر باشگاه پاری‌سن‌ژرمن به واسطه هزینه‌های میلیونی دلاری که برای جذب ستاره‌های فوتبال دنیا انجام داده بسیار مورد توجه قرار گرفته است. تیم بن‌حمد آل ثانی، مالک باشگاه اما هرگز علاقه‌ای به صحبت‌های پیاپی پیرامون اتفاقات باشگاه نداشته است. ناصر الخلیفه، مدیر باشگاه بلانک، ویکتوریانو ملرو، لئوناردو و آنجلو کاستلازی نیز همچون مالک باشگاه هرگز اظهارنظر حاشیه‌سازی درباره باشگاه نکرده‌اند و در واقع نگاهی به گفت‌وگوهای آنها نشان می‌دهد جز در مواردی که لزوم توضیح وجود دارد، اظهارنظری نکرده‌اند و حتی بسیاری از هواداران شناختی از آنها ندارند. نکته مهم‌تر آنکه هیچ‌کدام از اعضای هیات‌مدیره این سه باشگاه از ورزشکاران به نام

گزارش

گزارش «فرهیختگان» از دلایل رد پیشنهاد پرسپولیس به ایوانکوویچ

بدهی به برانکو ۲ برابر می‌شود؟

چرا برانکو به پرسپولیس جواب رد داد؟

ظاهراً پیشنهاد مصالحه باشگاه پرسپولیس به دست وکیل برانکو رسیده و البته خیلی زود هم به آن پاسخ منفی داده شده است. اینکه دلیل رد این پیشنهاد از سوی وکیل سرمربی اسبق سرخ‌ها چه بوده، موضوعی است که خیلی از رسانه‌ها و هواداران به دنبال آن هستند. هرچند برخی از رسانه‌ها ادعا کردند که پیشنهاد مالی پرسپولیس‌ها به مذاق وکیل برانکو خوش نیامده و باعث شده که او این پیشنهاد را نپذیرد اما ظاهراً علاوه‌بر موضوع مالی که قابل‌گفتن و چانه‌زنی بود، اتفاق دیگری هم رخ داده که به عصبانیت این مربی و وکیلش اضافه کرده است. از گوشه و کنار شنیده می‌شود در هنگام گفت‌وگو طرفین برای رسیدن به یک توافق مشترک نام‌های از CAS به دست وکیل برانکو رسیده که سرخ‌ها این پرونده را در دادگاه حکمت ورزش به جریان انداخته‌اند و همین موضوع سبب می‌شود که وکیل برانکو به‌شدت از سرخ‌ها ناراحت شده و بار دیگر پیشنهاد جدید از آنها بخواهد که پرونده خود را در CAS دنبال کنند و نتیجه‌اش را ببینند!

آرش محمدی
روزنامه‌نگار
هرچند در این مدت که مهدی رسول‌پناه سکان هدایت باشگاه را برعهده گرفته توانسته تا حد زیادی شرایط باشگاه را ایده‌آل کند و با تزریق پول به باشگاه از طریق قرارداد با کارگزار، برند بخش قابل توجهی از بدهی‌ها را بپردازد، اما باز هم در خصوص پرونده‌های خارجی هستیم که او هم مثل مدیران قبلی بیشتر از آنکه حرف‌هایش به واقعیت تبدیل شود، شعارگونه بوده و اتفاق خاصی در مصالحه و پرداخت بدهی خارجی‌ها نیفتاده است. حالا هم که از گوشه و کنار شنیده می‌شود شاید تا ۲ هفته دیگر باز هم باشگاه پرسپولیس با تغییر و تحول مدیریتی مواجه شود و فردی خارج از مجموعه هیات‌مدیره به‌عنوان مدیرعامل کارش را در این باشگاه آغاز کند و این یعنی باز هم باید شاهد تغییر رفتار در مذاکره با طلبکاران خارجی باشیم.

دو برابر مبلغ فعلی بدهی سرخ‌ها به برانکو افزایش پیدا کند.

مدیران ورزش مانع ارائه پیشنهاد جذاب می‌شوند؟

یکی از مواردی که نزدیکان این مربی در ایران به آن اشاره مستقیم دارند این است که مدیران پرسپولیس برای مذاکره و صلح با برانکو قدرت‌عمل کامل ندارند و باید طوری گفته‌هایشان را پیش ببرند که از مدیران مافوق به آنها دیکته می‌شود. ظاهراً در مذاکره ابتدایی طرفین در استانبول برانکو حاضر شده بود ۵۰ درصد از مطالباتش را ببخشد و مابقی را هم در چند قسط دریافت کند. مذاکراتی که در نهایت از سوی سرخ‌ها متوقف شد و آنها به برانکو اعلام کردند که باید به تهران برگردند و پیشنهاد او را با مدیران مافوق در میان بگذارند اما جوابی که در نهایت به پیشنهاد برانکو دادند منفی بوده و اعلام شد که با بخشیدن کلیه مطالبات توسط برانکو حاضر هستند که رضایتمانه او را به تیم عربستانی بدهند! حالا هم دوستان برانکو ادعا می‌کنند که مدیران عالی‌رتبه ورزش اجازه نمی‌دهند که مدیران باشگاه پیشنهاد جذاب‌تری به این مرد کروات بدهند و او را برای صلح متقاعد کنند.

